

Waarom de stilte?

Pastor Ricky Kurth

“Markus 3:11-12: 11 En de onreine geesten, als zij Hem zagen, vielen voor Hem neder en riepen, zeggende: Gij zijt de Zoon Gods! 12 En Hij gebod hun scherpelijk dat zij Hem niet zouden openbaar maken.

Heb je je ooit afgevraagd waarom de Heer niet wilde dat deze 'onreine geesten' Hem bekend maakten? Wij geloven dat het was omdat Hij niet wilde dat mensen, zoals zij, anderen over Hem vertelden. Dat wil zeggen, Hij wist dat het getuigenis van zulke zondige, onreine schepselen Hem zou kwetsen, niet helpen. Hij had al genoeg mensen die dachten dat Hij "onder één hoedje" speelde met duivels, Matth. 12:22-24:

“22 Toen werd tot Hem gebracht een van den duivel bezeten, die blind en stom was; en Hij genas hem, alzo dat de blinde en stomme beide sprak en zag.23 En al de scharen ontzetten zich, en zeiden: Is niet Deze de Zoon van David?24 Maar de Farizeen, dit gehoord hebbende, zeiden: Deze werpt de duivelen niet uit, dan door Beëlzebul, den overste der duivelen.

Als mensen duivels van Hem hoorden getuigen, wel, dat was niet precies het soort getuigenis dat Hij nodig had!

We vragen ons vaak af of de Heer er vandaag de dag ook zo over denkt, nu in plaats van onreine geesten, onreine gelovigen aan anderen over Hem getuigen. We suggereren niet dat alleen heiligen die een "10" krijgen in gedrag mogen getuigen, want niemand van ons is perfect. We zeggen ook niet dat God het getuigenis van zondige mensen niet kan gebruiken, want als Hij de ezelin van Bileam kan gebruiken om Zijn woorden te spreken, kan Hij zeker vleeselijke gelovigen gebruiken. Maar we kunnen niet anders dan denken dat, als God mocht kiezen, Hij veel liever een heilige zou gebruiken die zichzelf heeft gereinigd van onreinheid en "*bekwaam tot gebruik des Heeren*", zie 2 Tim. 2:21:

“Indien dan iemand zichzelf van deze reinigt, die zal een vat zijn ter ere, geheiligd en bekwaam tot gebruik des Heeren, tot alle goed werk toebereid.

Wij geloven dat hetzelfde principe van toepassing is als het gaat om het wijzen van mensen op Paulus als onze apostel. In Handelingen 16:16 volgde "*een zekere dienstmaagd, bezeten door een geest van waarzeggerij*", Paulus met de woorden:

*“Hand. 16:16: En het geschiedde, als wij tot het gebed heengingen, dat **een zekere dienstmaagd, hebbende een waarzeggenden geest, ons ontmoette, welke haar heren groot gewin toebreacht met waarzeggen.***

*“Hand. 16:17-18: 17 Dezelve volgde Paulus en ons achterna, en riep, zeggende: **Deze mensen zijn dienstknechten Gods des Allerhoogsten, die ons den weg der zaligheid verkondigen.**18 En dit deed zij vele dagen lang. Maar Paulus, daarover ontevreden zijnde, keerde zich om, en zeide tot den geest: Ik gebied u in den Naam van Jezus Christus, dat gij van haar uitgaat. En hij ging uit ter zelfder ure.*

Wat de duivel zei, was natuurlijk waar, maar dat weerhield Paulus er niet van om het getuigenis van zo'n twijfelachtige bron het zwijgen op te leggen. En als wij als gelovigen in genade onze broeders en zusters ervan proberen te overtuigen dat Paulus alleen de dienstknecht van God is die ons de weg van het heil in deze bedeling toont, zal ons getuigenis veel gemakkelijker worden ontvangen als ons leven 'de leer van God, onze Heiland, in alle dingen siert', Titus 2:10:

“Niet onttrekkende, maar alle goede trouw bewijzende; opdat zij de leer van God, onzen Zaligmaker, in alles mogen versieren.

Alles minder zou ervoor zorgen dat Paulus, als hij hier was om het te zien, net zo bedroefd over ons zou zijn als over de dienstmaagd die bezeten was door de geest van waarzeggerij.